

פרק ל' שפת שלח

ראשית ערטטכם פלה פְרִימָו טְרוֹפָה (טו, כ)

מסופר על רבי מאיר'קה ממיר ז"ל שנסע פעם אחת בדרכו, וסר למלוון להתפלל ולגוח.

בתוך כך באה שיראה של עניים שנסעו ממקום למקום, הרבה עגלוות יחד עם נשים וטף. ראה רבי מאיר'קה בתוכם עני אחד, איש זקן שניכר על פניו כי מנקי הדעת הוא.

בעל הבית נתנה לעניים Cicir לחם ותבשיל לאכול. כל העניים ניגשו וחטפו ואכלו, אך אותו זקן הילך במתינות ולקח כלוי לניטילת ידים, בדק אותו היטב אם הוא כשר כהאלתו, ואחרי כן ליקח פרוסת לחם וריצה לביך עלייה "המוחזיא", אך הנicha בחזרה ולא בירך עלייה, רק ליקח כער אחד ושב לאכול, ונטל מים אחרוניים ובירך ברכת המזון.

לאחר שהשיראה עזבה את המקום, ניגש רבי מאיר'קה לבעל הבית ושאלוה: متى אפיקת את הלוחם? "תמול שלשום" – ענתה. "התזכיר, אם הפרשת חלה מהלעם זהה?"

נבהלה האשה וקראה בקול: "אווי לי, כי שכחתי להפריש חלה". הבין רבי מאיר'קה כי אותו עני הוא איש אשר רוח אלוקים בו.

מיד, רתם עגלותו ורץ אחרי העניים והשיגם באמצע העיר, והזקן איננו.

שאלם הרבי: איך הזקן אשר הילך אתכם? השיבו לו: למה זה תשאל על המשוגע הזה? הוא נטפל אלינו זה שבועות אחדים, באשר נילך – נילך ובאשר נלין – נلين, אך בשגעון יתנהג, פעם בפעם יתנהג והוא הולך מאתנו לבין השיחים שבעיר, מתהממה שם וחוזר אלינו. פעם ביוםות הקור הגדול ראה בריכה של מים קבועים ושבה הקרחה וטבל במים שמתחת לkrach.

שאל אותם הרבי, לאיזה רוח הילך עכשו, הראו לו והילך לאותו מקום ומצאו עומד תחת אילן, תפוס במחשבותיו ומראהו(Clפיד אש).

ניגש אליו ו אמר לו: רבי, ברכני! ביקש ממנו העני נדבה קצובה ונתן לו, ויברכחו. כששב רבי מאיר'קה לרבו רבי מרדיי מליכוטיש וסיפר לו את אשר קרבו, אמר לו הצדיק: אשריך שנתברכת מהקדוש רבי לייב שרה'ס.

מקור: הרב יוסף זילברפרב שליט"א